

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed À dé lai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 3.

(513.)

Vol. 23.

Thursday,

February 7,

2013

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravvy.ca

...a spasitel nepřišel

Konečně došlo k přímé volbě prezidenta. Národ se opět probudil a opět rozdělil. Elektronickou poštu nebylo možné použít, protože všichni radili, že mám volit knížete, ale nakonec zvítězil Miloš Zeman.

Tak tedy nejprve výsledky. Celkově: Miloš Zeman 54,80%, Karel Schwarzenberg 45,19%. V zahraničí: Schwarzenberg 84,21%, Zeman 15,78%. Kanada: Schwarzenberg 92,85%, Zeman 7,14%. Ottawa: 91,52%, Zeman 8,47%. Toronto: Schwarzenberg 93,68%, Zeman 6,31%.

Tato čísla hovoří jasně sama za sebe. Svě jistě sehrála účast Schwarzenberga v nepopulární Nečasově vládě a Zemanovo rádobí levicová orientace. Připomeňme, že třeba komentátoři *levicového Práva* se však většinou vyslovili pro Schwarzenberga a *pravcový* Václav Klaus podpořil Miloše Zemana. Takže orientace levá/pravá je naprosto matoucí.

Nejsme již ve středověku, aby na panovníkovi záleželo blaho poddaných. Jde spíše o to, k jakým hodnotám národ vzhlíží. Václav Klaus navíc zcela cynicky citoval Václava Havla, že pravda a láska zvítězily nad lží a nenávisť. Podívejme se jen na tři případy, kdy se odstupující prezident Václav Klaus mýlil a kdy nastupující prezident Miloš Zeman nehovořil pravdu.

Případ první: Premiér Miloš Zeman vyslovil požadavek na odvolání Kubiceho z čela Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu. „Analýza práce těchto policejních útvarů ukazuje, že jejich výkonnost není nijak zářivá. Oba tyto policejní útvary vedou neodborníci jako bývalý taxikář, bývalý instalatér nebo bývalý tělocvikař,“ prohlásil tehdy Zeman. „K výměně chtěl Zeman přikročit po analýze, kterou mu tehdy připravili jeho poradci. Ale pak se ukázalo, že za zprávou stojí bývalí komunističtí důstojníci tajných služeb, kteří se Kubiceho chtěli účelově zbavit,“ popsal situaci server *iDnes.cz*. Komentátor *Hospodářských novin* Jindřich Šídlo ve svém profilovém článku o Janu Kubicem připomněl, že v té době měl klíčový vliv na chod státní správy poradce premiéra Zemana Miroslav Šlouf a jeho kolektiv. V té době kontroverzní podnikatel označovaný za bosse českého podsvětí František Mrázek pravidelně dochází na Úřad vlády. Šéfů obou protikorupčních útvarů se ale zastal tehdejší prezident Václav Havel: „Ze všech podkladů i z osobních poznatků jsem nabyt přesvědčení, že v naší zemi existují síly, které mají zájem na destabilizaci obou významných policejních složek. Věřím, že policejní prezident nepodlehne nekvalifikovaným politickým doporučením.“ Havel zadal úkol Bezpečnostní informační službě, aby zjistila, kdo má zájem na rozvratu policie a Kubiceho podpořil tím, že osobně přijel do sídla útvaru na Zbraslavi a zde Kubicemu předal medaili (*nasipolitici.cz*).

Osobně znám Jana Kubiceho od třinácti let a nikdy taxikáře nedělal. Přesto je tento džin vypuštěn z láhve a koluje na internetu. Citoval ho častokrát Jiří Paroubek a obviněný z korupce poslanec David Rath. Miloš Zeman nikdy necítil potřebu se distancovat od tohoto výroku a jistě by řekl, že myslel jako taxikáře někoho jiného ne právě Jana Kubiceho.

Případ druhý: V květnu 1999 novináře Ivana Brezinu tehdejší premiér Miloš Zeman nařkl z toho, že je zkorumpovaným novinářem, který píše články na

V den vyhlášení výsledků přímé volby Českého prezidenta nejsledovanější redakce TV NOVA situovala své pracoviště moderátorů na náměstí Jana Palacha odkud vysílala Televizní noviny. Moderátoři L. Borhyová a R. Korantén seděli více jak půl hodiny na místě a v silném mrazu -12 °C seznamovali veřejnost s výsledky voleb. I když se tvářili jakoby nic a měli v pozadí osvětlené panoráma pražského hradu bylo patrné, že zima dělá své. Přesto se přímý přenos Televizních novin za extrémního počasí vydařil a byl velmi úspěšnou premiérou. Moc se líbila moderátorka Lucie Borhyová o níž se hovoří, že by měla šanci i ve filmech natočených v Kanadě a USA. Je zkušenou moderátorkou společně R. Korentenem tvoří podle názorů zahraničních novinářů de facto evropskou špičku.

text-foto Allén Mirko Fojtů - Praha

podporu dostavby jaderné elektrárny Temelín na objednávku společnosti ČEZ. Soudy všech instancí shodně konstatovaly, že jde o nepravdu, a v dubnu 2007 byl Zeman pravomocně odsouzen k omluvě. Jestli se Miloš Zeman omluvil, nevím, ale paradoxně se podle *Hospodářských novin* zvýšily šance ruských firem po zvolení Miloše Zemana na dostavbu Temelína. Případ třetí: *Britské listy* se musí ohradit proti tvrzení Miloše Zemana v „prezidentské“ diskusi na ČT 24, že zveřejnily informaci ze *Süddeutsche Zeitung* o podpoře Bernda Posselta kandidátovi na prezidenta Schwarzenbergovi. Není to pravda.

Jméno Posselt použily *Britské listy* naposledy 30. května 2012 v článku Petra Uhla: *Etnická sprostota České televize...* Skutečnost je dohledatelná pomocí internetového vyhledávače. *Britské listy* se ovšem musí stejně důrazně ohradit i proti útočné dezinterpretaci tohoto dementi *Lidovými novinami*, které tvrdí, že *Britské listy* „usvědčily Zemana ze lži“. *Lidové noviny* se nezachovaly férově. Lež je vědomě tvrzení nepravdy. *Britské listy* nemají důkaz o tom, zda Miloš Zeman zmíněný výrok pronesl, protože se o něm domníval, že je pravdivý, anebo zda, jak tvrdí *Lidové noviny*, „lhal“. *Britské listy* nicméně velmi pochybují, že Zeman záměrně lhal ve věci, v níž musel být z nepravdy za pět

minut usvědčen. Jenže v tom nevidím problém a nevidím rozdíl v tom, když někdo tvrdí vědomě nepravdy a v tom, když někdo věří skutečnostem, které si vymyslí. Člověk, který vědomě lže nemá sklon k fanatismu. Jedno z největších nebezpečí je právě ve víře, že lež je pravdou. To byl problém George W. Bushe, Tony Blaira a je to zřejmě i problémem Miloše Zemana. Nechci tvrdit, že Miloš Zeman mluví pravdu, jen když se splete, ale mám pocit, že pro něho je pravda něco, s čím se může zacházet jako s toaletním papírem, jak řekl český filozof Ladislav Hejránek v osmdesátých letech o profesorech na teologické fakultě, kteří nás na nátlak ministerstva kultury vyloučili ze školy.

Miloš Zeman o sobě prohlásil, že starý pes se novým kouskům nenaučí. K tomu dodal něco ještě o rase. Bylo by dobré, kdyby se jako prezident novému kousku - reflektovat pravdu a tu pak respektovat - přece jen naučil.

Karel Schwarzenberg by český národ nespasil a ten má prezidenta, kterého si zvolil. T. G. Masaryk dával vždy přednost pravdě před popularitou. Totéž nemohu říci o nově zvoleném prezidentovi, ale nežijeme v roce 1918 a národní hodnoty se mění.

Aleš Březina

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel' a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 10.2., 17. a 29. 3. v 13 hod.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St. E.
Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: v březnu.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: v březnu.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: v březnu.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Nová sokolská sezóna:
Cvičení pro děti je každou sobotu
od 16:30 do 18 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;

Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,
Informace: Hana Jurasek: 905/838-5269

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto
Otvoreno: Streda 15:00-17:00
Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

9.2. (so) 18:30
Maškarní ples
Banquet Hall of Cyril and Methodius
Church
5255 Thornwood Dr., Mississauga

9.2. (so) 19:00
Šibřinky - Valentýn
Sokol Toronto
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

23. 2. (so) 18:00
Polovnícké hody
Reštaurácia Golden Fesant
733 Lakeshore Rd., Mississauga

24. 2. (ne) 15:00
Vzpomínka na osudný Únor
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave.

24. 2. (ne) 17:00
Anna Betka - piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

7. 4. (ne) 17:00
Tereza Přívratská - housle
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

21. 4. (ne) 17:00
Radim Zenkl -
mandolína, banjo a flétna
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.satellite416.com

www.spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.3.satellite1-416.com

www.3.zpravy.ca

www.3.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních

Nového divadla v Torontu

www.divadlo.zpravy.ca

**Toto číslo bylo dáno do
tiskárny**

5. 2. 2013 v 5:00

Příští číslo vyjde:

21. 2. 2013

Uzávěrka: 14. 2. 2013

Iain Scott a Wagnerova romantika

Na přelomu ledna a února uvádí *Canadian Opera Company* operu Richarda Wagnera *Tristan a Isolda* pod taktovkou Jiřího Bělohávkem. Původní záměr Miloše Krajného byl, aby operu představil Iain Scott spolu s dirigentem Jiřím Bělohávkem. Jenže všechno je tak trochu jinak. Miloš Krajný, který je otevřen improvizaci a hlavně různým žánrům, zařadil operativně ještě jedno Nokturno na neděli 20. ledna 2013 s Jiřím Grosmanem, Lenkou Novákovou a Majkou Fraňkovou. Znamenalo to, že dvě neděle po sobě byla *Nokturna* na Masaryktownu, byť s rozdílným obsahem i formou. Ke všemu se ještě Jiří Bělohávek omluvil a počasí nebylo zrovna nejlepší. Přesto o výklad Iaina Scotta a jeho audiovizuální přednášku byl slušný zájem.

PROF. IAIN SCOTT

Přestože nepatřím k Wagnerovým obdivovatelům, byl již úvod přednášky pro mne zajímavý. Iain Scott totiž uvedl, že vlastně jsou dva druhy posluchačů vážné hudby. Jedni, kteří dávají přednost opeře, druzí baletu. Operní příznivci se pak dělí na italskou větev (Puccini, Verdi) a německou, kam lze zařadit Richarda Wagnera. Dodejme, že máme také českou větev, ale o té se tentokrát nehovořilo.

Zatímco v italské opeře jsou árie kolem osmi minut, Wagner to dotáhl až na požehnaných dvacet a jeho *Tristan a Isolda* trvá až šest hodin a jednotlivá dějství trvají kolem devadesáti minut. V italské opeře je orchestr oporou pěvců, zatímco v německé orchestr dominuje. Wagner se také poněkud vzdálil od původní keltské legendy. Opera vznikla v letech 1857-1859. V prvním dějství je pocta Irsku. V této části je Isolda rozhněvaná na Tristana, který ji má přivést jako nevěstu pro svého strýce. V druhém dějství vzplane nešťastná láska mezi Tristanem a Isoldou. Tragédie vrcholí ve třetím dějství, kdy Tristan umírá. Ve Wagnerově pojetí není přímo smrt Isoldy a skladatel ji sám nazývá *Proměnou* - duše žije.

Příští NOKTURNA budou 24. února 2013 opět v MĚSTĚ, a to v kostele svatého Václava (496 Gladstone Ave., Toronto), a vystoupí při nich od 17 hodin se svým recitálem klavíristka Anna Betka.

abe

Přednáška

Georginy Steinsky-Schwartz

na téma

Czech-Mate: How My Czech Roots Have Surrounded My Life

se koná

ve čtvrtek 7. února 2013
od 15 do 17 hodin

v Carr Hall
(místnost 403)
na St. Michal College
81 St. Mary Street,
Toronto

SOKOL TORONTO

Vás srdečně zve na tradiční

SOKOLSKÉ ŠIBŘINKY

Valentýn

Sobota 9. února 2013 v 19.00 hodin

Vstupné: \$ 20,00 masky \$ 25,00 bez masek \$ 15,00 studentů
\$ 10,00 studentů - masky

K tanci a poslechu hraje Miro Letko

Možnost zakoupení večere, občerstvení, ceny za nejlepší masku.
50-50 tombola

Obě akce jsou pořádány v hale kostela Sv. Václava
495 Gladstone Avenue Toronto

Informace, prodej a zamlouání vstupenek:

Marie Črháková 416 /242-5914 email: mariecrhak@yabun.ca

Sunday
February 24th
5 p.m.

Nocturnes
in the City

St. Wenceslas Church
496 Gladstone Ave., Toronto
(BLOOR ST. W. & DUFFERIN ST.)

RECITAL

pianist

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.

E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543,

Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine

Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3

Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge

Newmarket, ON L3X 1V7

tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166

slovakconsulateto@gmail.com

Michael Martinec, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

e-mail: stan.lisiak@gmail.com

Hours: Tuesday 14:00-16:00,

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,26 CDN \$
1 CDN \$	18,99 Kč
1 EUR	1,35 CDN \$
1 CND \$	0,74 EURO
1 US \$	1,01 CDN \$
1 CND \$	0,99 US \$

Universal Currency Converter - 28. 1. 2013

1 CDN \$ 18,85 Kč

1 EURO 25,58 Kč

1 US \$ 19,01 Kč

CNB - 28. 1. 2013

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**

Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační

hodiny:

Pondělí-pátek:

10-13 a

15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphoma Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy

Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.

**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)

Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

První velká česká hra na prezidenta

V sobotu 26. ledna 2013 přesně v 14.00 hodin hra skončila. Zúčastnilo se jí plných 59 % české populace, která dle zákona může volit. 2 717 405 lidí ve hře nakonec vyhrálo a 2 241 171 prohrálo, což znamenalo, že 54,8% bylo pro Miloše Zemana a 45,19% pro Karla Schwarzenberga. Jak bude dál vypadat tahle výhra pro celou naši společnost se teprve ukáže. Každopádně pro oněch 45,19% bude ještě pěkně dlouho odeznívat levicová pachuť z vítězství pana Zemana ozdobená lží, podpásovkami a celkovým stylem dost hrubé volební kampaně. A pak „že pravda a láska zvítězila nad lží“ jak se po volbách nechal slyšet pan Klaus. Nikdo neví, zda to třeba nebylo myšleno žertem, každopádně pan Klaus nikdy moc nepatřil mezi ty, kteří si nějak v žertu libovali.

Bohužel jak přibývalo dní, začínali být mnozí lidé velice znechuceni celou kampaní a mnozí začali uvažovat, že si ze dvou kandidátů nelze vybrat. Velkou měrou k celému drsnému pojetí přispívala i media, která neustále vytahovala témata, která budoucí voliče znejistovala, přičemž si myslím, že daleko víc jich bylo vytaženo proti Karlu Swarzenbergovi. Konec volební kampaně připomínal štvanci jako na nějakém honu, přičemž pan kníže žádný hon na svém panství nepořádal. Dovedně byla prováděna i další „masáž“ medií a to tak, aby obyčejný či většinový český člověk se začal zabývat hlavně nepodstatnými vedlejšími skutečnostmi, jako třeba tím, že eventuální budoucí první dáma zatím neumí česky a jinými obdobnostmi - bylo to hodně celé

bulvární, ale média moc dobře vědí, kde je ta správná slabá pata českého človíčka. Jak to zde bude vedeno ať jedním či druhým anebo jaké ideály má ten či onen budoucí prezident bylo cíleně postaveno na vedlejší kolej a opět viditelně víc v neprospěch pana knížete. Takže jsme se jen opakovaně dozvídali, že se pan Zeman bude i nadále zasazovat o daňová příznávání původu majetkových skutečností, že bude důsledně nadstranický a jedním dechem i to, že by se mu zamlouvaly předčasné volby - což zas tak moc nadstranicky ovšem nevyznívá. Nemohu si odpustit, že dojem z první tiskovky pana Zemana působil, jako kdyby jeho oblíbený fotbalový klub vyhrál ligu a on dokonce opravdu po volbách uvedl, že skončilo utkání Sparty se Slavií a teď se musí výhradně hrát za národní mužstvo - tak nějak to již dávno před ním, při jiné příležitosti řekl jeden z našich bývalých a opravdu schopných ministrů, pan Pospíšil. V tomto případě neoznačil pan Zeman bývalého ministra spravedlnosti za autora rčení, přesto, že tak téměř vždy činil a připomínal tak národu jak si vše dokonale pamatuje a to vždy s pocitem své patřičné nadřazenosti. Nebylo samozřejmě možné ani přehlédnout zklamání u proslovu pana Schwarzenberga, ale i tak měl tento proslov mnohem větší eleganci a končil výzvou „sejdeme se v lepších časech“.

Bohužel, ani jeden z nich se neodhodlal k rozboru, že škrty vedené v současnosti jen těžko mohou pomoci k vyrovnanému státnímu rozpočtu či snižování jeho výdajů. Škrty jsou vedené výhradně vůči

lidem a jejich financím. Lidé začali s šetřícím systémem - omezují nakupování, s penězi čekají na horší časy. Tohle na druhou stranu jednoznačně vede k tomu, že z nižších obrátů nemůže stát získávat spásné daně. Kdyby se jeden z kandidátů ozval, jak bude podporovat hledání státních úspor v redukci státních institucí a úředníků (jsou to také voliči!), měl vítězství v kapse mnohem rychleji, k tomu však nedošlo, ať jsem poslouchala ve volební kampani sebepečlivěji. A ono to ani nebylo možné, neboť panu Schwarzenbergovi se trvale vyčítala sounáležitost k současné vládě a ta ty škrty provádí a u pana Zemana jsem také žádnou úřednickou redukci nezaznamenala. Tak snad si alespoň nerozšíří hradní úřednictvo o tolik proslulého pana Šloufa - to pan Zeman dost rezolutně slíbil.

Takže to je vše, jen ještě několik poznámek na závěr - pan Zeman teď relaxuje na své Vysočině a zhubnul prý asi o pět kilogramů, což se ovšem vůbec při jeho postavě nepozná. Pan Klaus ihned poté, co vhodil do urny lístek se jménem Zemana, odcestoval do Chile - asi vrátit propisku. Pan kníže už zase běžně pracuje na ministerstvu zahraničí. A ještě jedno mé přání, které se mi v kampani nesplnilo, napjatě jsem čekala při trvale poučujících a mnohdy rozvláčných a opakujících se prosloveh pana Zemana, že si pan kníže zdřímne. Bohužel, nestalo se tak a to pan kníže všude uvádí, že když ho řeči nudí anebo jsou nepravdivé a o ničem, tak si zdřímne!

Jana Fafejtová - Praha

Názor Čecho-Kanad'ana na volby prezidenta ČR v roce 2013

(A až zločinci demokracii nakonec ovládnou, protože zločinci od přírody tíhnou po pozicích a moci, vznikne tyranie horší než dovede nejhorší monarchie nebo oligarchie ... Sokrates)

Na tento můj názor se občané v mojí bývalé vlasti mohou klidně, jak se lidově říká, vybodnout. Úvodem k dalšímu povídání pár věcných informací o moji bezvýznamné maličkosti (něco o ní sděleno v různých krajských periodikách, do nichž nepravidelně od roku 1979 dopisuji v pokusení stát se grafomanem, tedy člověkem, kterého nijak moc neodsuzují).

Se svou malou rodinkou jsem emigroval z ČSSR v listopadu roku 1968. Nikdy jsem nepodlehli pokušení upravit si tzv. vztahy s republikou pod vedením G. Husáka a nemohl tedy jít na pohřeb ani matce, ani otci, ani bratrovi.

Moje žena i já jsme se snažili zapojit do života v Kanadě, snad se nám to slušně podařilo. Dál budu psát více o sobě, neboť mne situace v rodné zemi po odchodu nepřestala zajímat. Po léta jsem odbíral a nadále odbírám knihy a periodika krajských nakladatelství a situaci v Čechách nikdy jsem nepřestal sledovat. Ani po (pro mne neočekávané) změně poměrů v roce 1989.

Tolik ve stručnosti úvodem.

Dnes je rok 2013 a lid v Čechách volí svého dalšího prezidenta.

Snažím se tu důležitou událost sledovat hlavně v *Lidových novinách* ale i jinde, což dnes není žádný problém díky internetu.

A tu mne poněkud fascinuje úroveň některých komentářů a vůbec způsob, jakým probíhá

volební kampaň v onom druhém kole, mezi dvěma kandidáty. Žasnu nad chabou pamětí, která promijí závažné věci kupř. panu Zemanovi (opoziční smlouvu, startovní blok pro řadu dnes známých problémů, včetně tunelování), stejně tak nad invektivami sdělovanými proti svému konkurentovi na hradní křeslo, K. Schwarzenbergovi. Myslím, že oba kandidáti mají stránky kladné, stejně jako záporné. Podivuji se ale mnohdy nad ubohostí argumentů, o kterých se dočítám a to převážně v kritickém postoji vůči K. Schwarzenbergovi.

A žasnu ... proč tak mnozí jeho odpůrci mají tak nepřekonatelný odpor k jeho šlechtickému titulu? Což ten náš národ netrpí po staletí tím, co se stalo po Bílé hoře? Aristokracie, ač ne zcela bez chyb, stejně jako každá společenská třída, byla deklasována a zlikvidována. A s jakým výsledkem? Úpadek úrovně a vzdělanosti. Proč některé severské státy, kde král není podobně hodnocen, jak šlechta v Čechách lidem, ale je váženou osobností, patří k těm nejúspěšnějším a nejdemokratičtějším zemím Evropy? Proč taková nevráživost mnohých vůči kandidátu se šlechtickým titulem, který samozřejmě není bez chyb? Ale kdo je? Kdo z vážených občanů České republiky? A nebo snad já?

Mám zato, že je to právě likvidace této společenské třídy, k níž patří i prezidentský kandidát K. Schwarzenberg, ten prvopočátek mnoha smutných událostí, počínů a konec konců i vývoje charakteru obyvatel ČR. Obávám se, že tak mnozí moji krajané v domovině chabě a unáhleně, se zastřenou pamětí, zvažují rozdíl mezi oběma kandidáty

na stolec na Hradčanech! Mezi panem Zemanem, pohotovým a jistě chytrým a K. Schwarzenbergem, zkušeným, komunismem šikanovaným a moudrým.

V této chvíli, kdy píšu tohle povídání o výsledku ještě není rozhodnuto ... a právě to mojí úvahu nijak neovlivňuje.

Douška: jaká je naděje, že pod novým prezidentem dojde k nápravě ostudné situace s letitou neexistencí honorárního konzulátu ve Vancouveru a potažmo vzato k situaci, které jsme, já a moje žena, právě vystavení? Budou se ve Vancouveru konat konzulární dny, na kterých jsem chtěl zařadit prodloužení našich českých pasů. Sděleno, že to není možné neb jsme držiteli dosud platných pasů a jejich obnovení lze, s technických důvodů a s ohledem na platná ustanovení v rámci EU od roku 2006 vykonat jen v Praze, Ottawě, případně Los Angeles. To znamená nemalé cestovní náklady. Naposledy jsme si vyřizovali české pasy snadno a jednoduše na honorárním konzulátu ve Vancouveru. Vysvětlení konzulární zastupitelky, dosud nedostatečnou technikou zvládnout z Vancouveru technické nezbytnosti, nikterak nám nepomůže.

A tak je docela možné, že ten slavný český pas obnovovat nebudeme. Je možné, že pan Zeman zapůsobí na příslušné ministerstvo, aby došlo k nápravě? Sotva. Není snad Vancouver považován za jedno z nejvýznamnějších a neskvělejších světových měst? (To, že s takovou klasifikací velmi nesouhlasím, je docela jiná věc.)

Vladimír Čícha - Vancouver

Miloš Zeman pro ČR: Šlouf je můj přítel, ale na Hrad se mnou nepůjde

Pane Zemane, je před Vámi pět let na Pražském hradě. Jak se těšíte?

Bude to zhruba stejná práce, jako když mě zvolili předsedou vlády. Tehdy byla ekonomika v krizi a já jsem tvrdil, že moje vláda ekonomiku z té krize vyvede. A díky mým spolupracovníkům se to podařilo. Nebo vám dám ještě jeden příklad. Když jsem byl zvolen předsedou sociální demokracie, která měla 7 procent preferencí, a já jsem drže řekl, že vstoupíme do vlády hlavním vchodem, a to se také podařilo.

Je to v podstatě třetí úkol téhož kalibru, před který jsem postaven. A pokud se mně podařilo splnit předchozí dva, pevně doufám, že se mně podaří splnit i ten třetí.

Jaká je tedy Vaše ambice, z čeho chcete teď republiku vyvést?

Především uklidnění politické scény. Já si myslím, že toho uklidnění může daleko spíše dosáhnout prezident, který není přímo spojen s žádnou parlamentní stranou, než prezident, který je navlečen v jakémkoli stranickém tričku.

Chtěl bych na Hradě vytvořit jakési neutrální pole pro dialog politických subjektů, pro věcnou, klidnou a pokud možno i přátelskou diskusi. A doufám, že se mi to podaří.

Předseda ČSSD Bohuslav Sobotka řekl, že Vaše vítězství je porážkou koalice. Sociální demokracie Vás nakonec v kampani podpořila, berete ji tímto na milost?

Ale já už jsem v reakci na jednomyslné usnesení předsednictva sociální demokracie, které mně vyjádřilo svoji podporu, řekl, že to chápu jako přátelské gesto, na které podle svého zvyku odpovím rovněž přátelským gestem.

Vyhraje podle Vás sociální demokracie příští volby?

Já si myslím, že pokud současná Nečasova vláda bude pokračovat ve své politice, že sociální demokracie má vysokou šanci na to, aby vyhrála příští volby.

Vy jste tady dnes řekl, že jste pro předčasné volby. Jak by se k nim ale mělo dojít?

Předčasné volby vyplývají z ústavy, to

znamená, že vláda se může dostat do situace, že jí nebude vyslovena důvěra. No a záleží jenom na složení Poslanecké sněmovny, která důvěru vyslovuje, respektive nevyslovuje, zda k tomu dojde, nebo nedojde.

To zatím opozici nevyšlo. A nefunguje ani to druhé, že se koalice už mnohokrát vyslovila tak, že nebude pokračovat, ale nakonec se vždycky dohodla.

Víte, já jsem uváděl jednu bizarní stranu, která se jmenuje LIDEM. To je zkratka Liberální demokraté, aniž bych si pod tím dokázal cokoli konkrétního představit, ale budiž, každý má právo se nazvat, jak chce.

Kdyby tady byla vláda složená ze stran, které uspěly ve volbách, to znamená překročily onu magickou pětiprocentní hranici, tak bych to naprosto respektoval. Ale co dělat s vládou, kterou drží několik poslanců, kteří jsou nyní členy strany, jež ve volbách vůbec nekandidovala a kteří naprosto evidentně tuto vládu podporují jenom proto, že vědí, že v příštích volbách, ať řádných nebo mimořádných, už zcela určitě do poslaneckých seslí nezasednou.

Ale pořad neznáme cestu, jak k těm předčasným volbám dojít...

Já si myslím, že může dojít k situaci, kdy někteří dnešní poslanci vládní koalice budou natolik znechuceni politikou současné vlády, že se rozhodnou této vládě nedat důvěru.

Víte o některých?

Ne, já si myslím, že je to obecný politologický závěr. Protože v okamžiku, kdy je vláda neúspěšná, a vláda má důvěru pouze osmi procent občanů, což je smutný rekord, tak v takovém případě občas dochází k jistým politickým přesunům. A že někteří lidé se rozhodují opustit potápějící se loď, aniž bych je nazýval krysami.

Ve své kampani jste používal billboardy s heslem Stop Nečasově vládě. Budete se teď snažit najít nějaký způsob, jak s touto vládou spolupracovat, nebo se připojíte k opozici?

Zprv, každý prezident musí spolupracovat s řádně zvolenou vládou, to je axiom. Já jsem pouze položil otázku nad tím, zda tato vláda je řádně zvolena. Protože podle mě řádně zvolena vláda je složená z těch parlamentních stran, které uspěly ve volbách.

Už jsme mluvili o straně LIDEM. Měl jsem tisíc a jednu námitku proti Věcem veřejným, ale nepopírám, že dostaly 11 procent hlasů. I když teď podle průzkumů předvolebních preferencí mají zhruba 1 procento. Ale co říci o straně LIDEM, která nekandidovala, a která má - nechci to ironizovat - členskou základnu, která se vejde do jednoho autobusu.

Mluvil jste o tom, že budete častěji chodit na zasedání vlády. V jaké roli tam budete vystupovat?

Budu tam chodit tehdy, když vláda bude projednávat zákony, které budu považovat za důležité pro osud naší země. To znamená, nebudu tam chodit, když vláda bude projednávat například zákon o puncování drahých kovů, protože tomu zprv vůbec nerozumím, zadruhé si myslím, že to je technická norma, do které prezident nemá vůbec co mluvit.

Na druhé straně, kdyby vláda projednávala analogické zákony, jako byla důchodová reforma, daňová reforma nebo církevní restituce, tak je podle mého názoru dokonce povinností prezidenta na tu vládu přijít a seznámit vládu se svým názorem. **Nebudete je chtít rovnou na místě „vetovat“...**

Samozřejmě že na zasedání vlády prezident nic nevetuje. Chcete-li to nazývat připomínkami nebo věcnou argumentací, tak to už je jenom otázka literárního vkusu.

Víte, kdo budou Vaši nejbližší spolupracovníci na Pražském hradě?

Zatím jsem o tom kupodivu vůbec neuvažoval. Řekl jsem, že si na Pražský hrad vezmu pouze tajemníka a šoféra. Seznámím se samozřejmě s pracovníky Kanceláře prezidenta republiky a budu od nich chtít, aby to byli profesionální úředníci, kteří nebudou jakkoli politicky zabarveni.

Nevyloučil jste možnost, že na Hradě zůstane Jiří Weigl. Platí to ještě?

Mně teď pan Moravec, který je zřejmě lépe informovaný než já, sdělil, že Jiří Weigl chce odejít. Pokud je tomu tak, budu muset přemýšlet o tom, kým ho nahradit.

Miroslav Šlouf řekl, že Vám hodně pomáhal a bude i nadále. Počítáte i Vy s ním jako on s Vámi?

Mirka Šloufa i nadále pokládám za svého přítele. Ale zejména poté, co jsem vyslechl záznam, kde překročil hranice šéfa poradců, že dohadoval jakýsi obchod mezi Komerční bankou a tuším IPS, tak se domnívám, že pro něj i pro mě bude

užitečnější, když samozřejmě se mnou na Hradě nebude. Když budeme i nadále v přátelských vztazích, ale rozhodně nebude v mém týmu.

Je podle Vás rozdíl mezi prezidentem, kterého zvolí parlament a Vaší pozicí?

Prezident, který je zvolen přímo občany, je cosi, co by se poněkud pateticky dalo nazvat hlas lidu, vox populi, vox Dei. Zatímco prezident, který je zvolen jenom parlamentem, to znamená 281 člověkem, může být výsledek různých zákulisních machinací, stranických klik, korupce atd. Ale 8 milionů oprávněných voličů zkorumpovat nemůžete. V tomto smyslu je nesporně pozice prezidenta jako mluvčího občanů daleko silnější, pokud byl zvolen přímou volbou.

Na pódiu v Top Hotelu jste dnes požádal svou dceru Kateřinu, aby se stala pro účely prezidentského protokolu Vaší první slečnou. Vaše manželka má jistě právo zůstat v ústraní, nicméně občané mají právo vědět, kde pracuje a proč to tajíte.

Protože ji o to požádal její zaměstnavatel, protože se obával toho, že by se jeho jinak - pokud vím velmi pořádaná, slušná a daně platící firma, stala centrem nežádoucí pozornosti. Já samozřejmě toto přání své ženy plně respektuji.

Nebojíte se, že se to může stát předmětem různých spekulací?

A jakých spekulací? V každém případě, pokud já vím, je to normální malá prosperující firma a pokud se nedopouští žádné trestné nebo jinak pochybné činnosti, tak nikomu není nic do toho, kde dělá moje žena.

Teď se těšíte na Vysočinu, kolik času na ni asi budete mít, až budete na Hradě?

Když jsem byl premiérem, tak jsem byl tehdy současně i předsedou sociálnědemokratické strany až do roku 2001, takže jsem musel pracovat takřka na dvou stavech najednou.

Teď to budu mít jednodušší, protože budu prezidentem. Ale i jako premiér jsem na tu Vysočinu občas jezdil. Nejezdil jsem nikam do Toskánska, moje jediná jachta je nafukovací člun na rybníce. No a v létě i v zimě jsem kousek dovolené trávil na Vysočině a budu v tom samozřejmě pokračovat i nadále.

27. ledna 2013 v 03:24

S vítězem prezidentských voleb Milošem Zemanem mluvil Jaroslav Skalický

Paní učitelka ve školce

Paní učitelka ve školce pomáhá chlapečkovi s obouváním bot. Oba tlačili, tahali, ale pořád se do těch botiček nemohli dostat. A když se to konečně podařilo, tak si oba upocení sedli, chlapeček se podíval na boty a říká: „Paní učitelko, my jsme dali botičky obráceně.“ Paní učitelka se také podívala a skutečně, boty byly obuty obráceně. Zachovala klid, znovu je sundala a znovu je rvali na nohy. Tentokrát správnou botu na správnou nohu. Potom se chlapeček podíval na boty a říká: „To ale nejsou moje botičky.“ Učitelka se kousla do jazyka a místo toho, aby na něj zařvala: „To jsi, ty hovado, nevěděl dřív?“ s námahou zase botičky sundala. Když byly boty dole, povídá chlapeček: „To jsou botičky mého brášky. Maminka říká, že je teď budu nosit já!“ Učitelka už nevěděla, jestli se má smát nebo plakat a znovu pomohla chlapečkovi do bot. Když mu po té úporné práci pomáhala do kabátu, tak se zeptala: „Kde máš rukavičky?“ Chlapeček odpoví: „Rukavičky mám schované v botičkách.“ Proces s učitelkou začne příští měsíc...

Tři hospody v centru Toronta

Na pípě padesát evropských piv

mezi nimi

Pilsner Urquell!

K tomu evropské jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Town Crier Pub

115 John St.

poblíž Queen St. W.

Toronto, Ontario M5V 2E2

Tel.: 416/204-9502

E-mail: towncrierpub@atef.ca

www.towncrierpub.ca

Village Idiot Pub

126 McCaul St.

poblíž Dundas W.

Toronto, Ontario M5T 1W2

Tel.: 416/597-1175

E-Mail: idiot@atef.ca

www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul St.

poblíž Dundas W.

Toronto, Ontario M5T 1W2

Tel.: 416/640-9197

E-Mail: sinners@atef.ca

www.sinandredemption.com

Tak se tomu v klubu říká, první show je politika

Předposlední týden ledna se ježil politickými událostmi jako bodliny dikobraza: V pondělí byl uveden do úřadu Obama a Mervyn v klubu Cicero shrnul opulentní inauguraci nejmocnějšího prezidenta světa slovy: „Za čtyři roky bude americký státní dluh 20 miliard, Rusové budou sekýrovat Evropu a Čína podporující Severní

Koreu způsobí, že Japonsko, Taiwan a Jižní Korea se postarají o vlastní atomovou bombu, aby se neobávaly Číny a atomové hrozby ze Severní Koreje. Obamovi to nevadí a chce snížit vyzbrojení USA.“

Nikdo takové předpovědi neodporoval, když rostoucí dluh degraduje americký vliv na globální ekonomiku i bezpečnost. Ve středu byl zvolen do třetího období pravicový izraelský vůdce Bibi Netanyahu a každý v klubu ví, že Izrael je vcelku sám mezi zbankrotovanými zeměmi na pobřeží Středozemního moře, tedy Řeckem, Itálií a Španělskem, a radikálními islámskými zeměmi na africkém severu i nepřátelskými arabskými zeměmi Středního východu; nikdy od vzniku Izraele nebyly vztahy s Bílým domem tak mrazivé jako to ukázal Obama. Bibi snad doufal, že s pomocí USA vytluče z Íránu atomovou bombu i veřejnou rétoriku *zničení Izraele* a teď je v této kritické situaci sám a to je překerní situace pro Izraelce jako národ i pro existenci státu.

V sobotu se Češi demokraticky rozhodli pro levicového prezidenta a předznamenali námlyvy směrem k Moskvě, když kandidát Zeman svou rétorikou urazil Němce na západě.

Ale tím politický cirkus předposledního týdne ledna neskončil, protože sobotní sjezd ontarijské liberální strany zvolil do čela Liberální strany lesbičku Kathleen Wynne a tím i premiérku provincie Ontario po odstoupícím premiérovi. Tato zpráva způsobila v klubu to, co se kulatně nazývá *neskrývané rozpaky*.

Jim Geese se shovívavostí řekl, že jemu sexuální orientace premiérky Ontaria vůbec nevadí a dodal, že pro něho je podstatné to, co premiérka udělá s desetimiliardovým rozpočtovým schodkem, který zdědila po předchůdci.

Jerry Labelle řekl, že bude držet premiérce palce, pokud omezí to ekologické bláznovství, že větrná a solární energie může nahradit energetický schodek v elektrárně, kterou provincie existenčně potřebuje. Fred Slade řekl, že fandí premiérce, jestliže nasadí ohlávku Unii učitelů, která požaduje více peněz za stejnou práci a vyhrožuje stávkou učitelů.

Bylo znát, že Mervyn vhodí do této pohody s novou premiérkou granát slzného plynu: „Zatím jsme neslyšeli od nové premiérky kloudnou větu ani k jednomu z vyjmenovaných ontarijských problémů - deficit a energie a sebestředné unie. A musím vám oponovat, že největší problém Ontaria i Kanady je rozpad tradiční rodiny

65. výročí komunistického puče v Československu

si připomeneme před Nokturnami v neděli 24. února 2013 od 15 hodin v Hale kostela svatého Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto
Vzpomínku pořádá Torontská odbočka ČSSK a připojené organizace.
Během odpoledne bude i malé pohoštění!

NAJLEPŠIA ZABAVA ROKU
JUNIALES
NA PODPORU SERBIJSKÉHO A ČESKÝCH ŽIDŮ V OTARIU
Sobota 1. Juna 2013
Cocktails 6.00 p.m. Vечera 7.00 p.m.

Dusan Grun
Marka Rajna Jan Vaculik Zolo Lebo & Avelanche

Enquet Hall of Cyril and Methodius Church, 5255 Thornwood Drive, Mississauga
DINNER & DANCE Tickets \$65.00
Table for 10 please \$600.00
For reservation please call: Jan Kostba 905 812 5503 / e-mail: jmc23@hotmail.com

Záplavy na Moravě

Nečekaná proměna zimního počasí v jarní postihla Českou republiku a způsobila velké starosti. Vlivem působení vyšších teplot nastalo rychlého tání sněhu na mnoha místech dochází k záplavám. Nebezpečné jsou praskající ledové plochy na řekách způsobující devastaci při průtoku a ničí vše co jim přijde do cesty.

Autor: Allén Mirko Fojtů-Brno

Toronto, 19.7.2012
Vážení čtenáři,
pokud máte zájem o knihu vydavatele nakladatelství EMAN v Benešově, můžete ji v nejbližší době dostat poštou. Na naši adresu:

Satelitte 1-416, P.O. Box 176,
Station „E“, Toronto, ON M6H 4E2

Cena, včetně poštovného, je 25 dolarů,
Taktéž vyhodá opouštěvká na internetu: www.eman.evaugnet.cz

nakladatelství EMAN

Aleš Březina, **ŘETĚZ BLÁZNŮ**

Objednávám

Počet: _____ kusů) knihy Řetěz bláznů.

Jméno: _____

Adresa: _____

Město: _____ Provincie: _____

Posílám dolary: _____

Telefon (nemí nutně): _____ E-mail (nemí nutně): _____

a morálky; když polovina žen vychovává děti bez přítomnosti otce, když polovina dospělých jsou obézní, když třetina studentů neukončí střední školu maturitou, musím říct, že premiér musí být příkladem rodinného života, což premiérka není, a na tyto utopie, jaká bude hospodyně, ale není matka, se nedám nachytat.“ Ticho bylo jako v kostele a Mervyn dodal, co mne taky často hněte: „Já chci u kormidla úplně normální osobu.“

Paní Firlová, která dosud sledovala a mlčela, pokývla hlavou, že Mervyn vystihl, co si ona taky myslí. A já jsem sklopil hlavu k papíru, kam zapisuji průběh sezení, a poznačil jsem, že k rodině není alternativa. Eva připomněla, jak se Francouzi vztyčili k odporu, když liberální prezident Francois Hollande předložil zákon, že homosexuálové by mohli adoptovat děti; copak se od Francouzů nemůžeme aspoň v něčem poučit, že rodina a děti jsou základem národa i naší provincie?

Poznačil jsem si, že po vyslechnutí názorů Mervyna a paní Firlové by hlasování o výhledu premiérky v jarních ontarijských volbách nebylo růžové. Ale Mervyn hlasování nenavrhl.

Rost'a Firla - Sudbury

Milý Rostó,

s politováním musím konstatovat, že ti ani tvým kumpánům v klubu *Cicero* předpovědi nějak moc nevycházejí. Doufám, že Mervynovi rovněž nevyjde ta předpověď s 20 miliardami státního dluhu. Zatím nijak během Obamova prezidentování bezpečnost Spojených států nepoklesla a, pokud vím, ani rozpočet na armádu nesnížil, ale odmítl dát další miliardy extra na zbrojení. Zdá se, že je to poslední věc, na kterou si mohou Američané stěžovat.

Nevím, jestli lze Miloše Zemana nazývat levicovým kandidátem. Řada sociálních demokratů dala přednost Karlu Schwarzenbergovi a naopak „pravcový“ Václav Klaus se vyslovil pro Miloše Zemana. V dalším řádku chválí vítězství premiéra Benjamina Netanyahua. Každý má právo na svůj názor, ale jeho vítězství bylo Pyrrhovým vítězstvím (jedná se o slovní spojení, které vyjadřuje formální vítězství či úspěch, které ve skutečnosti ve svých důsledcích žádným vítězstvím či úspěchem není - Wikipedie). Netanyahu ve volbách ztratil a druhý den již upravil svoji ostrou rétoriku. Co se týče Miloše Zemana, ten byl naopak jeho velkým přívržencem.

A k volbě ontarijské premiérky - nechci jít tak daleko jako Robert Sedláček, který natočil skvělý film *Rodina je základ státu*, ale jen bych upozornil, že předchozí premiér Dalton McGuinty měl dobrou a spořádanou rodinu, přesto jsi s ním nebyl spokojen a totéž platí o prezidentovi Obamovi. Navíc francouzsky parlament odsouhlasil sňatky osob stejného pohlaví. Nová premiérka je tedy spíše výjimkou než pravidlem. Na druhou stranu císař Josef II. navštěvoval i veřejné domy a byl to skvělý panovník. A co se týká odborů, je jim nová premiérka víc nakloněná než byl její předchůdce.

Aleš Březina

Dopis panu Firlovi

Vážený pane Firlo,

se zájmem jsem četl v *Satellitu* Váš článek s námětem o *fiscal cliff-u* v Americe. Nedívám se Vám a Vaší partě v *Books & Beans*, že probíráte světové problémy. Je to vrozená vlastnost všech Čechů řešit bol světa u piva nebo u jiných moků. Zřejmě to probíhá všude, kde se sejdou našinci (ač Vaše parta je vícenárodnostní). Obdobné debaty lze najít i v našem *Českém klubu* ve Winnipegu, kde se scházíváme si popovídat. Náš klub není jen obyčejná hospoda. Naši krajané chodí do tohoto ostrova našinců už bezmála sto roků. Přesněji, v dubnu oslavíme sté výročí *Československé podpůrné jednoty* Gala večerem.

Pane Firlo, Vy se hrdě odvoláváte na shromaždiště klubu Cicero v *Books & Beans*, kde si vyměňujete názory. Jak se jeví z článků, paní Eva musí nakonec vše vyřešit nebo aspoň přibrzdit rozjeté pány. Nechci ani odhadovat, kde by to bez ní skončilo.

Dle názvu a obrázků restaurace, které jsem měl možnost vidět, moc těch *books* v restauraci ani není. Na rozdíl od *B&B*, by jste se asi podivil, kolik knížek se nachází v naší hospůdce (v klubu). Totiž naši předchůdci založili pro *Jednotu* také knihovnu, která stále funguje. Jelikož čas je neúprosný, situace se vyvinula tak, že knih tam stále přibývá víc a víc, a to z jednoduchého důvodu, že krajané stárnou a další generace buď už neumí česky nebo nechťejí česky číst. Jak lidé stárnou, tak odkládají svoje knihy do klubu. Jsou jich tam stovky. Dokonce se musel přistavit nový regál na celou stěnu, který se hned naplnil a navíc v rohu stojí krabice, do které lidé stále přinášejí knihy, od klasiků přes vědu až k současným spisovatelům.

Je to zlý osud českých knih v Kanadě! Pokaždé, když umřel některý ze starousedlíků, přesouvaly se knihy k mladším krajanům, avšak dnes už i ti mladší zestárlí. S hrůzou jsme hleděli na přívěs za auto plný knih, časopisů, dokumentů a novin až z roku 1952, který se vezl na smetiště po té, co pan František Hlubuček zemřel. Pan J. Marek nás zavola k likvidaci, ale jen malou část knih jsme si mohli uložit doma nebo v klubu. Když se o této záležitosti dozvěděl pan Jiří Gruntorád z *Libri Prohibiti*, vstávaly mu vlasy na hlavě. Co však nadělat? Tuny knih a papíru nelze jen tak jednoduše poslat do Prahy, aby to někdo přebíral.

Dalo by se říct, že jsme zde ve Winnipegu jaksí konzervativnější. I přesto, že máme v klubu plno knih, nepřejmenovali jsme klub na *Books & Beers*!

V našem starobylém stánku krajanů si závažnější záležitosti raději probíráme u lahvinky červeného vína, které vedle českého piva je v oblíbenosti mnoha z nás. Starobylá moudrost „In vino veritas“ nás možná vede po jiných stezkách vyhledávání pravdy, než popíjení černého moku, o kterém jsem zatím neslyšel moc vábivých výroků.

Snad proto náhledy a výroky většiny z naší party vyznívají ve smyslu, že „celý současný svět je ve velikém maléru a stojí za bačkoru“. Složitost dnešních společností, ať se díváme do kteréhokoli kouta světa, je přinejmenším zarážející. Kam kráčíme (lidstvo), nebo spíše kam se řítíme, je naší častou otázkou o dnešku, když ekonomie nejen v USA ale téměř všude stojí před propastí.

Pokud by společnost stála jen před hospodářskou propastí, nebylo by to nejhorší! Ta se dá vyřešit vyhrnutím rukávů a utažením opasků; ale co je horší, lidstvo stojí před „morální propastí“, nebo dokonce už v ní je, a to už se nedá lehce vyřešit nějakým tisknutím více peněz.

Píšu Vám to, pane Firlo, že zatím ve Vašich člancích z klubu Cicero jsem nenarazil na debatování tohoto problému. Doufám, že to není z důvodu, jak se kdosi vyjádřil, že „lidé jsou raději v davu a dokonce mají strach jít proti davu“. Pak ale tito lidé, tlačeni davem, nemůžou poznat, co je špatné.“

Na obdobnou záležitost redaktorka z Nového Domova mi jednou napsala, „Jak to, že jen Vy píšete kladně o Evropské Unii, když všichni ostatní to vidí špatně?“ Asi jsem se vymkl z davu.

Nakonec bych rád ještě dodal názor mnoha filozofů, že „filozofování (uvažování a debatování) nemá být k tomu, abychom věděli, co se lidé domnívají a propagují (mnohdy ve svůj prospěch), ale jak se to má s pravdou věcí.“

Vilém A. Kun, Winnipeg

Pre veľky zaujem opakujeme

JK PRODUCTIONS

ZNOVA?

POLOVNICKE HODY

Restauracia The Golden Pheasant 733 Lakeshore Rd. Mississauga - Arizovatka ulic Cowra a Lakeshore Rd East.

V SOBOTU 23. FEBRUARA 2013 o 18.00 HOD.

Menu:
 pasteta z diviaka, bazantia polievka, peceny diviak s ryzou, jablkovy zavín - cena \$23.99
 pasteta z diviaka, bazantia polievka, jeleni gulas s knedlou, jablkovy zavín - cena \$21.99

Nakolko kapacita restauracie je obmedzena prosimne pripadnych zaujemcov aby rychlene nahlasili pocet miest a oznamili ktore jedla si objednavaju na telefonnych cislach

Patrik Severa - 905 781 9374
 Jan Kosiba - 905 812 5503

Masquerade Dance
Sts Cyril & Methodius Church
 5255 Thornwood Drive Mississauga, ON L4Z 3J3

Saturday February 9th 2013

Free Mask
 630pm Cocktails
 730pm Dinner
 Live Music
 Dancing
 Games & Prizes

Celebrate Fasiangy
Tickets: RESERVATION only

\$35 Brian Vacval 416 903-9381
 Dusan Dorich 416 806-4420
 Peter Repka 905 616-0624 **\$35**
 Kids (7-12) \$15

Josef Svoboda: Tři inkarnace

V roce 2011 vyšla ve vydavatelství *Radioservice, a.s.* kniha Josefa Svobody (doktora edmontonské univerzity a profesora University of Toronto) *Tři inkarnace* s podtitulkem *Vzpomínky skauta, vězně komunistických kriminálů a arktického ekologa*. Jak už název knihy i podtitulek naznačují, Josef Svoboda žil bohatý život. Narodil se v Praze, vyrůstal v Kralupech a jako kluk z rodinného domku sledoval vlaky, kterými jezdil do Prahy Antonín Dvořák "a napsal o tom svou slavnou Humoresku. Začíná stejně, jak se lokomotiva rozjíždí: ta-tada-tada-tadata..." Ale jeho první vzpomínka má smutnější zabarvení. 10. října 1938 (bylo mu tehdy 9 let) německá armáda okupovala Teplice a henleinovci pověsili hákenkrajc na sokolovnu jednoty, jejímž byl jeho dědeček z matčiny strany starostou (maminka byla náčelnicí dorostu). Dědečka ranila mrtvice a nepřežil to - jeho žena zemřela několik dní před ním. Josefova maminka ztratila oba rodiče v jednom měsíci. Dvakrát viděl Tomáše Garrigua Masaryka: *Poprvé, když projížděl v otevřeném autě s rumunským králem Karlem II. dolů po Václavském náměstí... Podruhé, když Masaryk v roce 1937 zemřel. Šlijsme asi půl dne v dlouhém zástupu na Pražský hrad, kde byl vystaven ve Vladislavském sále. Sokolové a legionáři stáli podél katafalku jako čestná stráž. Pamatuji si, jak jsem šel s tatínkem okolo jeho rakve. Bylo mi osm let.*

Josefův dědeček z tatínkovy strany se v Brně úspěšně živil povoznictvím. *Brněnská babička prodávala přes ulici z okna polívku, nejvíc pro vozky.* Brněnský dědeček ve

stáří nikomu nevěřil. Nechal si na hřbitově postavit hrobku a koupil si dubovou rakev, v níž byl (zemřel, když mu bylo šedesát čtyři let) pochován. Po jeho smrti se Josefova rodina přestěhovala do Brna - poněvadž Josefův tatínek byl železničář *dostal k dispozici prázdný vagon, naložil do něj všechnu majetek a nechal jej poslat do Brna.* V té době Brno bylo napolo německé a smíšená manželství byla běžná. Obě tatínkovy sestry si vzaly Němce, kteří po okupaci optovali pro Hitlerovo Německo, což přirozeně narušilo rodinné vztahy. Na příklad: Josef byl skautem, jeden jeho bratranec vstoupil do *Hitlerjugenda* při jedné Josefově návštěvě u tety mu bratranec na klopky a na čepici napíchal různé odznaky *Hitlerjugenda* a teta mu řekla: „Teď pojeděš domů a v tramvaji řekneš: Einen kleinen geradeaus...“ Průvodčí se na mne díval, viděl, že jsem malý blbeček, neřekl nic. Ale když jsem přišel domů, maminka se na mě podívala a rozčílila se: „Prosím tě, strhni to, nebo se půjdu oběsit.“ A podobná epizoda, jen z opačného konce: Když v dvaadvacátém roce rozhlas oznámil, že byl spáchán atentát na Reinharda Heydricha, Josef přiběhl domů, *začal křepčit a volal: „Heydricha zastřelili, to je prima, to je bezva.“* Jeho otec ho chytil pod krkem: „Kdyby to slyšel někdo venku, tak nás všechny zastřelí.“ V těch dnech byly za schvalování atentátu na říšského protektora popraveny desítky lidí.

Skautem byl od devíti let. Obdivně vzpomíná skautského vůdce Eduarda Nalezeného, kováře a zámečnicka v královopolské železárně a skautem duší zůstal po celý život. Dodnes vzpomíná na skládání zkoušky tří orlích per. Jedním úkolem bylo odejít po večerce z tábora, přežít noc pod širým nebem a před budíčkem se vrátit. Josef se *zavrtal* do kupky sena, které pěkně *hřálo a vonělo*, usnul a spal a spal; a zaspal budíček. Ale orlí pero dostal. Stejně věrný jako skautu zůstal i své víře. Od deseti let ministroval. Jako septimán vykonal třídní Ignáciánské exercicie, při nichž se naučil meditoval. Koncem roku 1957 (krátce poté co mu na marodce dr. Jiří Krbec v horním levém klíčku našel tuberkulózu) byl připraven přijmout jáhenské a kněžské svěcení. Z technických důvodů (nebo „z tajemného úradku Božího“, jak to viděl on), k němu nedošlo. Mezi lidmi, kteří hluboce ovlivnili jeho život (*velcí lidé jeho života*) byla řada kněží a teologů (Dominik Pecka, který Josefa za války učil náboženství, jeho druhové ve vězení Josef Zvěřina, dominikáni Reginald Dacík a Silvestr Brait, jezuita Adolf Kajpr..., premonstrát Heřman Josef Tyl (*prostý Hanák s vírou dítěte a morální silou apoštola Petra*) - na táboře *Vojna* s ním koncipoval dopis papeži Piu XII a při své návštěvě v ČSR v r. 1990 ho - jako opata tepelského kláštera - navštívil v Mariánských Lázních, a pozdější kardinál Štěpán Trochta. Josef Svoboda kapitolu o velkých mužích svého života uzavírá: *Maminka mi psávala: „Nevěř na náhody. Vede tě Bůh.“ Františkán otec Richard Rohr tvrdí, že Bůh k nám přichází „převlečen v náš vlastní život“.* (Nedávno jsem psal nekrolog o jiném hluboce věřícím významném člověku, ing. Vladimíru Kavanovi, který byl přesvědčen, že nad ním bdí jeho osobní anděl strážný. Kavanův i Svobodův život je protkán tolika neuvěřitelnými zvraty a náhodami, tolika konečnými vítězstvími, že bych i já, jemuž nebyl dán dar víry, snadno uvěřil, že nad

oběma - ing. Kavanem i profesorem Svobodou - bděl a bdí anděl strážný.

V kapitole *Ivan jede* Josef vzpomíná - méně obdivně (předcházela jí nepěkná pověst) - na příjezd sovětské armády. Jeho otec rodinu odvezl do obce Bedřichov a tam se na štěstí armáda dlouho nezdržela: *Rusové odjeli a ve vesnici zůstal jen jediný starší voják, ruský staršina. Svolať mladé muže a pověřil je udržováním pořádku ve vesnici. Ovšemže jsem byl mezi nimi. Dostali jsme rudou pásku, kterou jsme si navlékli na levý rukáv kabátu. V lese jsme si našli příhodné zbraně na posílení naší autority.* Zbraně tam odhodili prchající němečtí vojáci. Josef znarodnil vojenskou pušku a pouzdro s pistolí a jeho bratr, třináctiletý Frantik, se *okširoval* kulometnými pásy a zabral těžkou pistolí. Takto vyzbrojený se odebral na návštěvu ke kamarádovi, kde při pokuse kamarádovy maminky ty dva válečníky odzbrojit z pistole vyletěla kulka a spálila Frantikovi břicho. Nakonec je odzbrojili hasiči. Pak přišla neslavná epizoda sběru a vyhoštění německých rodin do Rakouska, mezi nimi i jedné z Josefových tet a její dcerky. Druhá teta nečekala a odjela sama - její manžel byl v Brně zajat a umřel na úplavici v zajateckém táboru v Minsku.

Josef Svoboda *zbytek* svého života popisuje takto: *Ve dvaceti mě sebrali. Propustili mě, když mi bylo skoro třicet. Ve čtyřiceti jsem odešel do Kanady. V svých šedesáti to konečně 'prasklo', sovětský monoblok se rozpadl, republika získala znovu svobodu.* V tomto okamžiku mám neodolatelné nutkání použít Masarykovo oblíbené slovo, *tož*. Tož, tak jednoduché to nebylo... Jen o něco málo podrobněji Svobodův život v ediční poznámce na konci knihy popisuje Miloš Doležal: *Jeden životní příběh, a přitom nespočet dramát, protikladných světů, politických zvrátů, setkání i loučení. A také profesí. Josef Svoboda byl studentem, vězněm komunistických žalářů, krmičem v zoo, čerpačem vody, technikem botanického ústavu, arktickým ekologem, profesorem univerzity, misionářem u Eskymáků.* To je heslovitý popis Josefovy druhé a třetí inkarnace. Tato recenze jeho knihy se zastaví u několika okamžiků těchto inkarnací, ne tak podrobně jako v případě první inkarnace, ale bohatěji než Josefův, ale i Doležalův popis.

Druhá inkarnace začíná jeho zatčením 23. září 1949, ale nějak osudově se k němu schyluje už na konci vyprávění o první inkarnaci, kdy Josef se neúspěšně pokouší utéct za hranice, stává se členem podzemní skupiny jako její spojka. Na podzim 1948 - to už byl první rok na univerzitě - dostal příkaz zajet do Hodonína, převzít od jiného člena skupiny zalepenou obálku a předat ji třetímu členovi. V tomto činu, jak Josef v knížce píše, *spočívala má veškerá ilegální činnost.* A pak na to zapomněl. Připomněla mu to skoro o rok později skupina mužů v civilu, kteří si pro něj přijeli v tatraplánu, vytáhli ho z postele, namířili na něj pistoli: "Kde máš pistoli?" Nepomohlo, že žádnou nenašli, ani to, že maminka lomila rukama a obhajovala ho větou, jež měla všechno vysvětlit a všechno ospravedlnit: "On je zamilovaný". Odvezli ho do Brna a 'hodili do kobky', kam brzy přibyl student Karel Daněk, kterého (i jeho bratra) - jak se mnohem později Josef dozvěděl - popravili v listopadu 1950... (i kdybych se sebevíc snažil, bojím se, že se mi nikdy nepodaří vidět komunistickou stranu jinak než jako zločineckou

organizaci). A ještě jeden mladý muž byl v kobce *ubytován* (i když jen na zbytek jedné noci): vstoupil do kobky pozdě v noci (chytili ho na útěku), byl oblečen v hnědém řeholním hábitu. Josef ho pozval, aby se vtěsnil na slamník vedle něj. Přesto, že františkánský kněz měl jednu plíci prasklou, povídali si šeptem až do rána. Josef na tu noc vzpomíná: "Jeho srdce hořelo pro Ježíše a rád by za něj položil život. Zapálil i mé nitro a já jsem se mu vyzpovídal. Hned ráno jej odvedli a já jsem se s ním už nikdy nesetkal. Jeho jméno si nepamatuji, ale věřím dodnes, že té noci do cely Bůh poslal svého anděla."

Před vánočními 1949 Josefa s několika dalšími odvezli do věznice ve Znojmu. Fascinující je Josefův popis *meziměstských hovorů* (hovorů s celami v jiných patrech). Hovory se konaly *hajzlfónem*: "V danou hodinu jsme vyšplouchali vodu ze záchodové mísy. Tím se otevřely kanály (doslova) k dorozumívání. Jeden z nás strčil hlavu hluboko do mísy a kamarád mu hodil přes hlavu deku, aby utlumil rozhovor. A mluvilo se. Odpadové potrubí roznášelo slova na velkou dálku..."

4. května 1951 byl jako ideolog skupiny odsouzen na 11 let, o tři roky víc, než byl navržený trest 8 let. Soud rozsudek zvýšil pravděpodobně proto, že na soudcovu otázku, zda se cítí vinen, Josef odpověděl záporně, protože si myslel, že to, co dělal, bylo dobré pro národ a lidskou společnost, kterou si představoval jako demokratickou společnost, založenou na křesťanských principech.

Jeho skupina byla součástí větší organizace, do jehož vedení byli infiltrováni komunističtí agenti, kteří věděli o každém hnutí. Vůdci této větší organizace, Petr Křivka a Rudolf Pohl byli odsouzeni k smrti a popraveni. V témže roce byl Josef svědkem dalších poprav. V ostravské věznicí: "Jednou ráno, ještě před úsvitem, jsme zaslechli na dvorku pod naším oknem sbíjení prken... Jen nějaké dva metry pod našimi zavřenými okny stavěli šibenice... V absolutním tichu letního rána jsem zřetelně slyšel mužský hlas, zřejmě předsedy senátu, jak se tlumeným hlasem dotazuje předvedeného vězně na jméno a informuje ho, že všechna jeho odvolání byla zamítnuta a rozsudek smrti bude nyní vykonán. Odsouzený neodpovídal. Řetězky zarachotily. Slyším dutý zvuk propadající se podlahy. Následuje několik minut ticha. Po něm hlášení lékaře, že smrt udušením nastala... Přivádějí druhého odsouzence... Čtyři popravy nám neznámých politických vězňů, přímo pod našimi okny... Teprve po letech jsem se dozvěděl jména popravených. Onoho časného rána 28. července 1951 jsme byli němými svědky poprav Miroslava Sýkory, Miloše Morávky, Josefa Polomského a Ladislava Ceé. Kde jsou ti, co je odsoudili k smrti a popravy provedli?"

Josef Svoboda nastoupil trest v červnu 1951 v Mírově, o měsíc později ho přesunuli do Ostravy, v prosinci téhož roku do věznice Bory u Plzně, od července 1952 až do června 1955 *hostoval* v táborech *Mariánská, Barbora, Nikolaj, Rovnost*, v údobí mezi červnem 1955 a prosincem 1957 *působil* v institucích zvučných jmen: Pankrác, Ilava a Leopoldov - muklovský Vatikán, v prosinci 1957 se "na skok" zastavil ve Valdicích u Jičína. 5. března 1958 jeho bolestná odysea skončila: v ten den byl na Pankráci propuštěn. Během těch 8 let, 5 měsíců a 14 dní byl svědkem justičních vražd, zažil zimu a hlad i

Jak vyjdeme v roce 2013

- # 3. - 7. 2. 2013
- # 4. - 21. 2. 2013
- # 5. - 7. 3. 2013
- # 6. - 21. 3. 2013
- # 7. - 4. 4. 2013
- # 8. - 18. 4. 2013
- # 9. - 16. 5. 2013
- # 10. - 13. 6. 2013
- # 11/12. - 18. 7. 2013
- # 13. - 15. 8. 2013
- # 14. - 5. 9. 2013
- # 15. - 26. 9. 2013
- # 16. - 17. 10. 2013
- # 17. - 7. 11. 2013
- # 18. - 28. 11. 2013
- # 19/20. - 19. 12. 2013

TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1
e-mail:

Tatratravel@hotmail.com

Vám ponúka
cestovanie
do celého sveta
Spolahlivo vybavíme!
Volejte
Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698

betonový bunkr na Barboře; setkal se s lidmi vznešenými jako skaut Eduard Nalezený, premonstrát Heřman Josef Tyl a budoucí kardinál Štěpán Trochta; se spisovateli Václavem Renčem a Josefem Kostohryzem; ale také se synovcem Klementa Gottwalda, mistrem kasařem jménem Arnošt. Na táboře Rovnost ho 5. března 1953 zastihla smrt Josefa Stalina. Všichni vězni se radovali. Velitel tábora pověstný Paleček jich desítky (především věřící) nechal postavit přímo podél ostřelovacího pásma, kde museli stát dny a noci (v noci ještě mrzlo, dokud nepadli.) Jednoho z nich, mladého Štěpa z Moravského Slovácka, si Paleček pozval do vytopené kanceláře a prohlásil: "Jen řekni, že už nevěříš, a my tě hned pustíme." Štěpa zavrtěl hlavou a tiše přiznal: "To já nemůžu". (Jaký to skvělý vzor pro dnešní politické vůdce.)

Propuštěním z vězení počalo v Josefově životě mezidobí, které skončilo přepadením Československa armádami Varšavského paktu v srpnu 1968. Během deseti let mezidobí se Josef živil jak se dalo: jako krmič v zoo (do jeho kompetence spadala na příklad přeprava starého velblouda, kterého se jeden z českých cirkusů potřeboval zbavit); v té době se také staral o Jozínku, dívku postiženou obrnou a pokusil se (neúspěšně) získat povolení k externímu studiu na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity; jako čerpač vody v maringotce; v září 1962 ho mobilizovali a poslali k ženijnímu útvaru v Jeseníku, kde se nakonec stal sběratelem raněných; po skončení vojenské povinnosti se vrátil k maringotce (také se zasloužil o propuštění leopoldovského spoluvězně, na kterého čtrnáct let čekalo jeho děvče); pak dva roky studoval na Přírodovědecké fakultě jako hospitant a dokonce mu dovolili dělat zkoušky. V polovině června se rozloučil se svým otcem-dopoledne ho navštívil v nemocnici. Když odcházel, otec ho k sobě přitáhl a držel nezvykle dlouho v objetí. Táta se loučil. Zakrátko zemřel. Na podzim roku 1964 se Josef oženil s Květou, sestrou svého komplice z odboje a nyní druha z maringotky; také si na záchodě přečetl inzerát, že Botanický ústav Československé akademie věd hledá technika na terénní výzkum a neuvěřitelnou souhrou okolností místo dostal. Hůř pochopil, když se později pokusil o řádné dálkové studium na Masarykově univerzitě - vedoucí katedry marxismu-leninismu, dr. Kučera jeho žádost odbyl slovy: "Znám Vaše názory. Takové lidi na univerzitu nepouštíme." Přijali ho ale na Karlově univerzitě, kde dálkově studoval až do pražského jara 1968. Na jaře toho roku se setkal s dvěma spoluvězni, Eduardem Goldstückerem (pomohl Josefovi s povolením osobního studijního plánu) a s tehdy ještě biskupem Štěpánem Trochou, který Josefa požádal o ideje pro svůj inaugurační projev. Po sovětské invazi si Josef i jeho žena zažádali o pas a vízum do západního Německa. Obě bez průtahu dostali a začátkem prosince 1968 přiletěli do Toronta, kam za nimi o tři týdny později přiletěl Josefův bratr Frantík.

První dojmy třetí - kanadské - inkarnace - byly nevalné: V části, kde nás ubytovali, byly jen staré ulice plné odpadků, s elektrickým a telefonním vedením na dřevěných sloupech podél chodníků.... Pak si Josef vzpomněl, že když se v Botanickém ústavu s kolegy loučil, Milena Rychnovská se mu zmínila, že její bratr, Dušan Soudek, je v ontarijském Londonu hostujícím profesorem v mikrobiologickém ústavu. Spojil se s ním, Dušan Soudek si pro něj

přijel a ... Na podzim roku 1969 jsem začal studovat (na Univerzity of Western Ontario, kde poznal vynikajícího psychologa, profesora Jaroslava Havelku, na jehož přednášky chodilo na pět set posluchačů a jehož některé knihy vyšly v nakladatelství Atelier IM v Luhačovicích) a v dubnu 1970 jsem složil poslední zkoušku... Tentyž rok jsem nastoupil do postgraduálního programu na Albertské univerzitě a o tři roky později, v červnu 1973, jsem už měl místo jako odborný asistent na Torontské univerzitě. Meteorická kariéra!

Na Albertské univerzitě Josef studoval u profesora Larryho Blisse, který ho pozval, aby se zúčastnil expedice na ostrov Devon ve vysoké Arktidě, kde měli zkoumat produktivitu tundry.

V souvislosti s touto cestou se Josef rozepsal o Kanadě: *Kanada je po Rusku největší země světa. Na její plošnou rozlohu by se umístilo téměř sto třicet českých republik. I některé z jejich menších ostrovů jsou větší než naše dobrá stará vlast. Přes její nesmírnou rozlohu ji obývá jen třikrát víc lidí, než má naše republika.... Na území nově vytvořeného teritoria Nunavut, největší kanadské provincie, která by překryla plochu dvou třetin Indie, žije všehovšudy dvacet sedm tisíc domorodých severanů. Říkají si Inuité.*

Ve vysoké Arktidě (na první pohled se jeví jako měsíční krajina), na ostrovu Devon, se sešel se svým spoluvězněm 'z uranu a z Leopoldova', nyní profesorem mineralogie na Albertské univerzitě, Jiřím Krupičkou.

Před vánocemi 1971 dostal zprávu od sestry, že jejich maminka zemřela. Napsala pro své děti krátký životopis a když jí Josef z Edmontonu sdělil, že odlétá do Arktidy, odepsala: *Buď opatrný, aby tě neposlali na Měsíc. Ti Američané jsou všeho schopni.* O dva roky později se do České republiky vrátila Josefova žena Květa, která těžce snášela pravidelné tříměsíční odloučení, když Josef odjel do Arktidy. Květa v republice umřela. Josef se později oženil s Lewinou, dcerou hongkongské kupecké rodiny, která pracovala jako jeho asistentka na Devonu a s níž se později setkal v edmontonském kampusu. Měli spolu dvě děti, Míšu, který táhnu ke skautu a k přírodě a Ondřeje, který rád běhal krátké vzdálenosti, hrál volejbal a bavila ho muzika. Na klavír se učili hrát oba. Michal přestal v osmnácti. Ondřej pokračoval se svou výbornou učitelkou, českou pianistkou Dagmar Rydlovou a nakonec si hudbu zvolil jako své povolání. Po vánocích, 29. prosince, 2004 náhle zemřel. Pro Josefa a jeho rodinu to byla bolestná ztráta. Josefa víra držela v životě na nohou a pomohla mi i ve chvíli, kdy jsem ztratil syna... *Může červ obviňovat drozda, že je pánem nad jeho životem a smrtí? Bůh je buď dobrý a pak ví, co činí, nebo je zlý duch, a co proti němu nadělám... Jak může tvor soudit svého tvůrce?* Ačkoliv profesor Svoboda odešel do penze v roce 1994, jeho práce a přínos společnosti tím neskončily. Ještě dnes přispívá eseji, mnohotvárnou pomocí své farnosti a novou misí: udělat všecko, aby hudební dílo neobyčejně talentovaného syna Ondřeje nebylo zapomenuto.

Knihy Josefa Svobody *Tři inkarnace* je významným záznamem nejen o jeho životě, ale i době, v níž žil. Svědectvím, v němž se prolínají jeho životní příběhy s politikou, vědou, náboženstvím a filozofií. Svědectvím o nadaném a statečném člověku, který nežil marně.

Josef Čermák

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Mother - Pastel

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Vojvodina

Vojvodina, klub dolnozemskej Slovákov v Torontu, Kitcheneru, Londonu a Hamiltonu, vydal k loňským vánocím ďalší číslo svojho časopisu *Vojvodina*. Časopis redigujú (soudě podle iniciálek) predseda Klubu Michal Pavlis a Ján Petkovský. Vánoční číslo přineslo stručný přehled činnosti Klubu za minulý rok: v květnu uvedl - v Torontu a Windsoru - knihu *Slováci v Srbsku*; v červenci pořádali v parku *Koliba* mimořádně úspěšný tradiční piknik (zúčastnil se ho aradáčský farář Vladimír Lovás s rodinou); 28. října církevní sbor sv. Pavla oslavil své 70. narozeniny; v listopadu mladší členové *Vojvodiny* (*Švecovci a Valovci*) uspořádali tanec. I ten byl úspěšný a přilákal do Klubu řadu mladých lidí. Vladimír Lovás, farář v Aradači v Srbsku (synovec bývalého mnohaletého předsedy církevního sboru Slovenského evanjelického kostola augsburgského vyznania sv. Pavla v Torontu) do čísla přispěl vánočním pozdravem a článkem *Slovenský Aradáč v Banáte*. V článku popisuje počátek Aradáče (nejstarší slovenské osady v Banáte) v roce 1786, kdy byla podepsána *osadnická smlouva* mezi zeměpánem z Elemíru Izákem Kišem a představiteli Slováků. *Týmto bol položený legitímny základ, aby sa prisťahovali prvé rodiny zo stolic - novohradskej, zvolenskej a torontálskej. V nastávajúcich rokoch noví prisťahovalci prichádzali taktiež aj z peštijanskej, békešskej a gemerskej stolice.* Autor článku uvádí jako hlavní důvod této emigrace touhu po náboženské svobodě, jak potvrzuje skutečnost, že v témže roce, kdy se přistěhovali, tito přistěhovalci založili církevní sbor. Sbor brzy dostal prvního faráře, Pavla Kováče, který také pro budoucnost zanechal mnoho písemných informací o životě sboru. Už dva roky po příchodu si přistěhovalci postavili první modlitebnu, která během týdne sloužila jako škola (školy spravovala církev až do roku 1921, kdy přešly do správy státu). Druhý kostel byl postaven v roce 1796 a

třetí - v podstatě dnešní - v roce 1836. Po mnoho let den začínal (a končil) tím, že zvoník zpíval z kostelní věže, z každého okna jeden verš, nábožné písně. Zvláštností v Aradáči byla (a dosud je) hra zvonečků při sbírkách během mše. Ale i dolnozemskej *Vojvodina* se musí zabývat problemem, jimž trpí všechny přistěhovalecké skupiny na světě: vymírání, církevně i národnostně. Zatím - pro aradáčskou skupinu, jde o problém víc teoretický než praktický. Podle faráře Lováse v Aradáči skupina dosud stojí díky třem pilířům: církvi (nejstaršímu a nejdůležitějšímu pilíři, poněvadž *podnes dáva dôležitý duchovný základ slovenským evanjelickým občanom*; druhým pilířem je škola (pro zachování a vyučování slovenské řeči); třetím pilířem je *Matice slovenská* (která svoji kulturní činnost *prejavuje cez rozličné spolky - KOS, združenie žien, spolek vinohradnikov*). V současné době důležitou složkou života osady je festival starých zvyků a obyčejů.

Pěkný vzpomínkový článek (podepsaný za *Vojvodinu* iniciálkami M.P. a J.P.) je věnován 70. výročí založení *církevního sboru sv. Pavla v Torontu*. Oslavy výročí (28. října - *Den reformace*) se v kostele zúčastnilo přes 120 členů sboru a přátel, kteří přišli na slavnostní bohoslužby (sloužené farářem Rev. Ladislavem Kozákem) a na slavnostní oběd. Článek připomíná, že *prvé slovenské evanjelické služby Božie* se v Torontu konaly v létě v roce 1927. V příštích 12 letech sloužil jednou měsíčně Služby Boží farář z Montréálu. V roce 1940 přišel do Toronta misijní farář Ján Horarík a 1. ledna 1942 si torontští Slováci založili vlastní sbor a v roce 1950 si koupili kostel. O deset roků později si koupili další kostel, do kterého chodili 12 roků a pak se přestěhovali do svého dnešního kostela na Davenport Road. V sedmdesátých letech minulého století sbor měl přes 300 členů. Autoři článku uvádí, že dnes na bohoslužby přijde 25-30 členů, a vyskytly se hlasy, aby se kostel prodal a sbor se připojil k silnějšímu, anglickému sboru. Většina chce zůstat ve svém kostele jako samostatný

sbor. *Majú rovnaké zvyky a obyčaje, majú podobné životné a existenčné ťažkosti - vo veciach viery a reči, ve veciach tykajúcich sa dobrobytu zboru, sú schopný ťahať za jeden provaz, kráčať za spoločným cieľom... vo svete, v diaspore, ďaleko od domova.* Hodně pomůže i štědrost členů, jejichž dary na potřeby sboru jsou značné. Zvlášt' pomáhá příjem z *Hrincovho domu*: Pavel Hrinc, ml., vojvodinský Slováček z Báčského Petrovca, daroval svoj dom cirkvi sv. Pavla r.1990...

Pozoruhodná je črta, podepsaná J. P (předpokládám Ján Petkovský) nazvaná *Bratia Kvačalovi a Ján Ámos Komenský*. Začíná autorovou vzpomínkou na rozhovor s přítelem a na otázku, kterou mu položil, a na niž přítel neznal odpověď: "Čo má moja rodná dedina vo Vojvodine spoločné s Bratislavou?" Odpověď: „Deveťtriedna základná škola v Kulpíne (stará už 222 rokov) nese meno Ján Ámos Komenský (vo Vojvodine jediná tak pomenovaná) a vysoká škola v Bratislave sa volá Univerzita J. A. Komenského.“ Ján Petkovský ve své črtě zaznamenává i další jméno spojené s Komenského univerzitou: jméno významného rodáka Vojvodiny (narodil se v Báčskom Petrovci), Jána Kvačaly. Ján Kvačala studoval teologii v Bratislavě a Lipsku, v Novém Sadě byl vysvěcen na kněze, v r. 1886 se stal doktorem filozofie (příštích sedm roků učil na lyceu v Bratislavě, v r. 1892 se stal doktorem teologie a o rok později profesorem (i děkanem) na katedře evanjelické teologické fakulty univerzity v Tartru v Lotyšsku. Od roku 1921 až do své smrti v r. 1934 byl profesorem církevních dějin a patristiky (i děkanem) na Teologické vysoké škole v Bratislavě. Tehdy se v Bratislavě zakládala Univerzita Komenského a tak se splnilo přání Jána Kvačaly stát se profesorem na Komenského Univerzitě... Jeho bratr Drahotín (krásné jméno, s kterým se setkávám poprvé) se narodil v r. 1860 (dva roky před Jánem), teologii studoval v Bratislavě a v Erlangene v Německu, krátce kaplanoval v Petrovci, potom byl osm roků farářem sboru Erdevik-Bingula; v r. 1892 odchází za faráře do Freelandu v Pensylvanii a od roku 1904 byl farářem v Johnstonu, Pa. Byl jedním ze zakladatelů Slovenskej evanjelickej Jednoty v USA (1893) a Slovenskej evanjelickej luteranskej cirkvi Synody v USA roku 1902. Požehnané životy...

Další článek, vyšperkovaný fotografiemi prostřených stolů s bohatě naloženými talíři v nás vyvolává chuť na *vianočné dobroty vo Vojvodine* a poslední stránka nás upozorňuje, že podle loňského soupisu obyvatelstva v Srbsku žije zde 52 750 Slováků - před deseti lety soupis státu Srbsko a Černá hora vykazoval 59 021 Slováků - (pokles o víc než šest tisíc a to přes to, že slovenská vláda organizace svých krajanů, žijících v zahraničí štědře podporuje). A také (ta poslední stránka) přináší fotografii současného nejlepšího tenisty na světě, Srba Novaka Djokoviče a částečné vysvětlení, proč je tak dobrý: už víc než šest roků je jeho trenérem Slováček Marian Vajda. Při Dojkovičově loňské návštěvě v Bratislavě mu jako dárek dali krásný malovaný šamlík (mně to připomíná stoličku). Odkud? No jasně: z galérie Babka v Kovačiči, vo Vojvodine!" Opravdu pěkné počtení.

Josef Čermák

Zemřela Susan Douglas Rubeš

Narodila se 13. března 1925 ve Vídni, ale již v mládí se přestěhovala na statek ve středních Čechách. S rodiči navštěvovala častokrát operu v Brně. Ráda jezdila do Vídně k babičce z maminy strany, dědeček byl manažerem slavného Burgtheatru. V roce 1939 emigrovala s matkou do Paříže a o rok později do Spojených států. V roce 1947 debutovala ve filmu *The Private Affairs of Bel Ami*. V letech 1946 až 1959 se objevovala ve stovkách televizních a rozhlasových představení, z nichž nejznámější bylo *The Guiding Light*. 22. září 1950 se provdala za herce a operního zpěváka Jana Rubeše a ve stejném roce se oba objevili ve filmu *Forbidden Journey*. O devět let později se Rubešovi přestěhovali do Toronta, kde Susan v roce 1965 založila Young People's Theatre. Rubešovi měli spolu tři syny, Christophera (zemřel 1996), Jonathanu a Anthonyho. Jan Rubeš zemřel v roce 2009, Susan 23. ledna 2013.

abe

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME
A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
 www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

EDENVALE **BISTRO 26** Aerodrome

Když ani 37 zásahů nestačí... Toronto-Washington 3:2

NHL má za sebou pár dní, ale při zkrácené sezóně záleží na každém vítězství či bodu za prohru v prodloužení. Toronto se doposud dařilo lépe venku než doma, o čemž svědčí skutečnost, po osmi zápasech měli Maple Leafs ze čtyř zápasů doma jedno vítězství a tři prohry, zatímco z venku si přivezli ze stejného počtu zápasů tři vítězství a pouze jednu prohru v NY s Rangers. Capitals nutně potřebovali bodovat, aby neztratili kontakt s postupovou pozicí. Při tom samotném utkání pro Capitals nezačalo nejhůře a již v druhé minutě je dostal Ward do vedení. Ještě v první třetině torontský van Riemsdyk srovnal na 1:1. V druhé třetině doposud spící Alexej Ovečkin již v třetí minutě prostřelil torontského Reimera, ale to bylo pro washingtonské bohužel vše, co od nich 19374 diváků v Air Canada Centre vidělo. Od toho okamžiku střela za střelou mířila na Michala Neuwirtha, který odolával až do 48. minuty, kdy Kulemin se zorientoval v jeho brankovišti nejlépe a doslova dostrkal puk za jeho záda. Katastrofa pro jeho tým přišla o dvě minuty později z hole Frattinovy a to ještě v závěru mohl torontský van Riemsdyk zvýšit na 4:2, ale Neuwirth byl i tentokrát na místě. Washingtonu nepomohla ani závěrečná power-play. Brankář Neuwirth i přes porážku byl označen za třetího nejlepšího hráče utkání. V dresu Washingtonu nehrál veterán obránce Roman Hamrlík. Patnáct minut na ledě strávil Tomáš Kundrátek, ale bohužel si připsal dva záporné body v závěrečné třetině. Po utkání byl celkem rozmrzelý a byl zklamán z prohry. Je rád ve Washingtonu a pochvaluje si, že je v týmu s Michalem Neuwirthem a Romanem Hamrlíkem. Do NHL se dostal díky dobré ofenzivně hře na farmě. Přes porážku měl Michal Neuwirth pocit, že Capitals hráli v Torontu dobře a nevidí situaci tragicky, protože sezóna se teprve rozjíždí. Velmi oceňuje

MICHAL NEUWIRTH ZACHRAŇUJE PŘED STECKELEM

zkušenost z české extraligy, kdy chytal za Spartu. Nikdy před tím v české nejvyšší soutěži nehrál. Situaci ve Washingtonu přirovnával právě k situaci ve Spartě, které se ze začátku také nedařilo. V NHL narozdíl od české extraligy chytá více vepředu, což mu zvyšuje úspěšnost zásahů. Přes dobrý výkon v Torontu však nemá jisté místo brankářské jedničky a protože Capitals dvakrát v Kanadě prohráli, nedivil by se kdyby v příštím utkání proti Philadelphii chytal Braden Holtby, což se nakonec o den později, kdy Washington zvítězil 3:2 potvrdilo. Toronto pak v sobotním utkání prohrálo s Bostonem 0:1, když jedinou branku vstřelil Chris Bourque v 9. minutě. Zdeno Chára strávil na ledě 21:39 minut a David Krejčí o necelou minutu méně.

Jiří Tlustý se vrátil do Toronta Toronto-Carolina 1:4 (1:0, 0:2, 0:2)

Když se Toronto v 6. minutě ujalo vedení Mattem Frattinem nikdo v Air Canada Centre nečekal, že je to vše co domácí Maple Leafs na ledě dosáhnou. Dobrá atmosféra trvala v hledišti do úvodu druhého dějství, kdy nejprve Jordan Staal vyrovnal a v 31. minutě to byl bývalý hráč Maple Leafs Jiří Tlustý, který asistoval při vítězné brance Erica Staala. Závěrečná třetina se podobala druhé dvacetiminutovce jako vejce vejci, pouze autoři branek se lišili. v 41. minutě to byl Faulk a v 50. Dwyer. Nejlepším hráčem Caroliny však byl brankář Cam Ward, který kryl 41 střel. Jiří Tlustý byl po zápase s výsledkem spokojen, i když přiznával, že úvod utkání nebyl lehký a teprve v druhé třetině se mužstvo dostalo do tempa.

ABE: Jaká byla Vaše úloha na ledě?

JT: Přestože jsem hrál křídlo, snažil jsem se, co nejvíce clonit brankáře. Nedařilo se nám to v předchozím zápase ve Philadelphii, proto jsem se o to víc snažil jít před branku a díky tomu mne bylo možná také víc vidět ve středu kluziště.

ABE: Výraznou postavou v mužstvu však byl Cam Ward, který vychytal zápas...

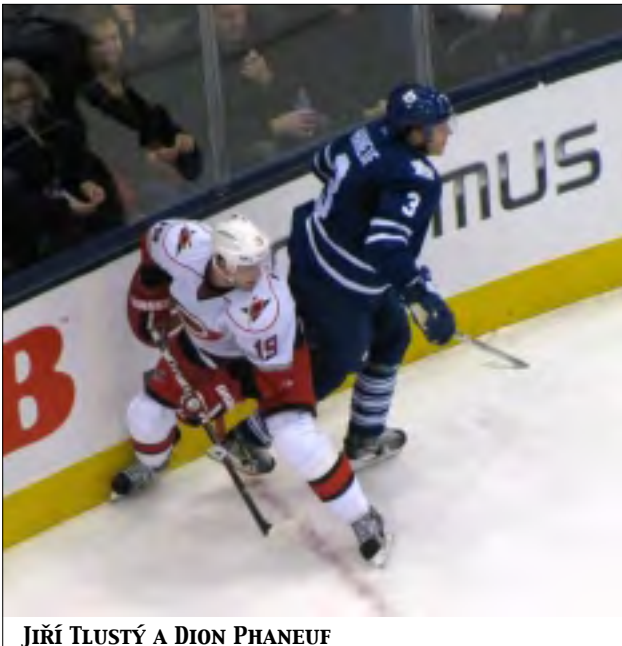
JT: Ano, k takovému výkonu se může jen gratulovat. Dnes nás podržel a chytal perfektně.

ABE: V letošní sezóně, dnes druhá asistence. Záleží na individuálních statistikách?

JT: Důležitější je, jak se daří týmu. Na jednotlivce se dívá až později. A my hrajeme dobře v obraně, nedostáváme góly. Zatím mi vše vychází a věřím, že mi to tam brzy začne padat, protože šance mám.

ABE: Co bylo rozhodujícím momentem v utkání?

JT: V druhé třetině Toronto dopravilo puk do sítě, ale branka nebyla uznána. Viděl jsem to jen na kostce a tak to nemohu posoudit, protože to byla dosti složitá situace pro rozhodčí. Byl tam určitý pohyb nohy, což bylo rozhodující.

JIŘÍ TLUSTÝ A DION PHANEUF

ABE: Vraťme se do začátku sezóny, hráli jste za Kladno s Jaromírem Jágrem?

JT: To byl skvělý zážitek, protože málokdo může říci, že hrál s Jardou Jágrem v jednom útoku a ještě k tomu doma. Já jsem si to neuvěřitelně užíval. Nejen já, ale i naše rodiny a fanoušci. Bylo to skvělé zpestření nepovedené sezóny. Navíc jsem byl

doma přes Vánoce, což se mi po mnoha letech podařilo po prvé. Bylo to skvělé a ke všemu hrát za mužstvo, které mne přivedlo k hokeji.

ABE: Po delší době to bylo také setkání s Tomášem Kaberlem. S ním jste hrál právě zde v Torontu...

JT: S Tomášem trénuji každé léto, také hrál krátký čas u nás v Carolině. Bylo to pěkné si s ním zahrát, ale jsme spolu častěji než by se zdálo.

ABE: Nevyrostl jste přímo na Kladně, ale ve Slaném, jaké jsou vzpomínky na toto městečko?

JT: Pocházím z malé vesničky, směrem na Velvary a pro mne je to velký odpočinek, vrátit se domů. Hrozně to pomůže k uklidnění z toho hokejového napětí.

ABE: Jak je rozdílná zkrácená sezóna od normální?

JT: Každý zápas se hodně počítá, každý výsledek je důležitý. Je nutné hrát dobře od začátku, což se nám nepovedlo, ale teď již nám to tam snad začne i padat.

ABE: Co je reálné pro Carolinu v této sezóně?

JT: Máme velké ambice, máme silný tým a jakmile začneme hrát to, co máme nacvičené, tak bude těžké proti nám hrát. A díky tomu bychom to mohli dotáhnout daleko i v play-offs. Konečně bych si chtěl zahrát v Stanley Cupu, protože už jsem zde pět let, ale ještě se mi to nepoštěstilo.

Aleš Březina - Toronto

Davis Cup: Švýcarsko-Česko 2:3

Neuvěřitelnou bitvu, která vejde do historie, vyhráli čeští tenisté Tomáš Berdych a Lukáš Rosol v sobotní čtyřhře úvodního kola Davisova poháru proti Švýcarsku. Ve vůbec nejdelším zápase v dějinách této soutěže udolal český deblový pár v ženevské hale Palexpo domácí dvojici Stanislas Wawrinka, Marco Chiudinelli 6:4, 5:7, 6:4, 6:7 a 24:22, když po sedmi hodinách proměnil třináctý mečbol.

Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?

Kábllovka
The future of IPTV

Česká a Slovenská televize jednoducho a bez počítače!
www.kablovka.com

Restaurace a bar
The Black Horse
Černý kůň
928 Bloor St. West, Toronto
(Ossington a Bloor)
otevřeno každý den do půlnoci
Pěnové pilsenské pivo
PILSNER URQUEL
Dobrá kuchyně
Intimní posezení
Tel.: 416/531-9096

Do radu Spravodlivých medzi národmi pribudli šiesti Slováci

Šesťdesiatosem rokov od oslobodenia nacistického koncentračného tábora Auschwitz-Birkenau, 30. januára v podvečer v Bratislave ocenili šiestich Slovákov, vďaka ktorým sa niekoľko slovenských židov nedostalo do dlhého zoznamu obetí holokaustu.

Za odvahu, ktorú prejavili počas druhej svetovej vojny, sa zaradili medzi viac ako 24.000 nositeľov titulu Spravodliví medzi národmi. Slovensko ich už má takmer 550.

"Kde mnohí zavreli svoje mysle pred ľudskosťou a svoje srdcia pred utrpením, ktoré mohlo ľahko postihnúť ich samých, tam boli Spravodliví ľudmi. Pomoc a podpora, ktorú poskytli svojim židovským spoluobčanom v ich najťažších chvíľach a pohnútky, ktoré ich k tomu viedli, sú spojením diametrálnych protikladov - samozrejmosti, ktorú by sme očakávali od každého človeka, keď sa jedná o záchranu ľudského života a výnimočnosti," povedal o ocenených Alexander Ben-Zvi, veľvyslanec Izraela, ktorý ceny udeľuje.

Premiér Robert Fico (Smer-SD) v tomto kontexte podotkol, že hoci sa môže zdať, že príbehy prenasledovaných Židov sú podobné, v skutočnosti je za každým individuálny ľudský príbeh. "Štát, ktorý spolupracoval s hitlerovským Nemeckom, nemôže byť súčasťou mojich predstáv o humanizme. Je dnes úplne evidentné, že prezident Jozef Tiso vedel o všetkých veciach, úzko spolupracoval s nemeckým fašistickým systémom, preto tento spôsob riadenia štátu ja odmietam," podčiarkol Fico. Slovensko by podľa jeho slov nemalo nikdy zabudnúť na žiaden príbeh prenasledovaných Židov.

Jeden z nich napísal osud rodine Neurathových. Tak ako ďalší Židia, aj oni sa museli počas vojny skrývať pred prenasledovaním nacistov. Deportácia Neurathovým hrozila od roku 1942 a do roku 1944 vystriedali niekoľko úkrytov, pričom po potlačení Slovenského národného povstania sa ich situácia ešte zhoršila. Práve vtedy im prišli na pomoc Spravodliví medzi národmi - obuvník Alexander Režný a jeho žena Katarína. Manželia boli utečencom ochotní pomôcť a poskytnúť úkryt vo vlastnom byte. Keď narastalo nebezpečenstvo, presunuli ich do obuvníckej dielne. Skrývanie rodiny sa skončilo až po oslobodení Bratislavy v roku 1945.

Pomocnú ruku podobne v časoch strachu našli Židia aj v ďalších Spravodlivých medzi národmi - Jána a Anny Mackovjakových a Jozefa a Márie Chladných. Prezident SR Ivan Gašparovič v tejto súvislosti poukázal, že podobné príbehy dokazujú, že hrdinom sa môže stať aj bežný človek. "Medzi ocenenými je robotník, krajčír aj matky," podotkol. Pripomínanie si ich činov je preto podľa neho dôležité, aby sa v dejinách ľudstva už podobná hrôza ako holokaust už nikdy nezopakovala.

TASR-TA3

Milosti na spravodnosť? Jako za Havla

Po desiatich rokoch by ministerstvo spravodlivosti znovu mohlo hovoriť o udelení milostí, ktoré podľa ústavy náležejú výhradne do pravomocí prezidenta republiky.

Alespoň tak si to predstavuje nově zvolený prezident Miloš Zeman, který - jak už Právo informovalo - chce převést agendu milostí právě pod ministerstvo spravodlivosti. Téměř žádné milosti udělovat totiž nechce, s výjimkou čistě humanitárních, například u těžce nemocných.

Nápad nového prezidenta není novinkou a má své zastánce. Do roku 2003 totiž tímto způsobem udělování milostí fungovalo. Ministerstvo spravodlivosti připravilo pro prezidenta, tehdy Václava Havla, veškeré podklady k udělení či zamítnutí žádosti o milost a prezident po konzultaci s pracovníky Hradu rozhodl.

Nástupem Václava Klause se ale tato praxe změnila a o veškerých žádostech se rozhodovalo přímo na Pražském hradě.

Klaus přitom za své desetileté působení v prezidentském úřadu udělil individuální milost 412 lidem. Jeho předchůdce Václav Havel udělil 860 milostí.

Kdo všechno se podílel na Hradě na přípravě podkladů pro Klause, ale není známo. Jisté pouze je, že na prezidentskou kancelář se obracel ročně tisíce lidí s žádostí o milost. Začátkem ledna Klaus oznámil, že do odchodu 7. března musí posoudit ještě 800 žádostí, a že několik milostí ještě udělí.

To Miloš Zeman opakovaně tvrdí, že s milostmi je třeba šetřit a sám by je prý

uděloval pouze v případech, kdy třeba odsouzený umírá ve vězení a poslední chvíle svého života by chtěl strávit doma.

„Takový model je možný, i když konečné slovo bude mít stejně prezident,“ řekl Právo k Zemanovu nápadu bývalý ministr spravodlivosti, místopředseda Sněmovny Jiří Pospíšil (ODS). Připomněl, že právě za Havla byl model nastaven tak, jak o tom nyní mluví Zeman. Podle Pospíšila ale vždy bude záležet na kvalitě a odbornosti lidí, kteří podklady pro prezidenta připravují: „Nevím, jaké odborníky má na Hradě pan prezident, ale možná je lepší, když je takto citlivá záležitost rozdělena mezi Hrad a ministerstvo.“

Podle předsedy sněmovního ústavně-právního výboru Stanislava Polčáka (TOP 09/STAN) jde o správné řešení, nicméně i prezident by měl mít ve svém úřadu skupinu dvou, tří lidí, kteří by byli korektivem k návrhům ministerstva spravodlivosti. „Jde o tak významnou pravomoc prezidenta, že by neměla být zcela mimo jeho gesci,“ řekl Právo Polčák.

Naopak jakkoli komentovat návrh Zemana odmítl na dotaz Práva náměstek ministra spravodlivosti Daniel Volák. „Vůbec se k tomu nebudu v tuto chvíli vyjadřovat, je to věc ústavních kompetencí,“ prohlásil.

Právě při přechodu posuzování žádostí o milost na ministerstvo spravodlivosti by podle zdrojů z resortu bylo nutné personálně posílit odbor dohledu, kam by milosti nejspíš spadaly. Patří pod Voláka.

Po přechodu veškeré agendy na Hrad v roce 2003 byl odbor stížností a milostí zrušen a zbytková agenda přešla pod odbor dohledu.

I za situace, kdy si Klaus převedl veškerou agendu milostí pod svůj úřad, ale existuje možnost, jak rozhodnutí převést na ministra spravodlivosti.

Stanoví ji trestní řád. Týká se to bezdůvodných žádostí o udělení milosti, kdy prezident republiky může stanovit, ve kterých případech ministr spravodlivosti řízení o žádosti o milost může provést a bezdůvodnou žádost sám zamítnout.

V takových případech je rozhodnutí plně v kompetenci ministra spravodlivosti.

Nad'a Adamičková-právo 4.2.2013

Signature Realty
ROYAL LEPAGE

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem,
to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*,
Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

AMAZING ICELAND
Land of the Midnight Sun

Hi Everyone!
We have always wanted to see Iceland and guess what?
We're going and you are welcome to join us!
17. Aug - 24. Aug 2013 - 7 days/6 nights
Direct flight with Icelandair
Please call for more information, space limited.

UNIGLOBE
Enterprise Travel

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 968 5947

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

MEMBER OF: IATA, TICO, CLTA

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330